

Britt Mogård, den rekorderliga

Britt Mogård var för mig en alltid framåtblickande strateg. När hon tillträdde som ordförande i Moderata Kvinnoförbundet initierade hon programskrivandet, dvs. att kvinnorna skulle ha egna programförklaringar på olika områden. Bl.a. hade Kvinnoförbundet ett mycket tidigt miljöprogram. De blev en vitalisering för de flesta Länskvinnoförbund, när man skulle svara på de olika utskickade förslagen. Något så handgripligt (utmanande) var man inte van att få jobba med.

Nästa stora idé var att varje Länskvinnoförbund skulle skicka en kandidat som blivande riksdagsledamot. Dessa skulle få genomgå en treårig utbildning. Så hamnade jag på Gimo och råkade sitta bredvid Britt den första dagen. Utbildningsledaren bara radade upp alla hinder deltagarna framförde för att sitta i riksdagen och skrev upp dem på en tavla. Britt var tydligen inte van vid förfarandet och jämrade sig, men jag tröstade henne med att nästa dag skulle innebära en total vändning, vilket det också blev. Dessa kurser har ju blivit en stor framgång. Hur många riksdagsledamöter de har frambringat, vet jag inte, bara att det finns exempel.

Den andra gången jag träffade Britt var i Kiruna, där hon skulle hålla torgmöte. Efter en stund avbröt hon sig och lämnade mikrofonen till mig. Det gällde vägen till Norge. F.ö. en succé. Sedan dess har jag hört henne vid våra stämmor. Alltid med samma distans till sig själv. Hon har nog alltid trott på oss kvinnor i partiet men inte alltid har vi hängt med. På stämman i Örebro 1978 tryckte hon på paradigmskifte och fler än jag undrade nog vad det ordet betydde. Vilket framgick av anförandet!

En gång tilltrorde hon oss nog litet för mycket. I Norrköping år 1974 var rubriken att år 1996 skulle MKF kunna läggas ner. Vi hade då segrat på alla områden, var andemeningen. Att det var en framtidsförklaring, att då skulle vi inte behövas längre, gick tyvärr alltför många förbi. Många upprörda röster hördes, framför allt i kulisserna, och Britt var nog litet skakad. Än en gång råkade jag sitta bredvid och förslog att ändra om morgondagens program så att alla län skulle få uttala sig och lufta sin besvikelse och få tala om det arbetet de utförde. Så blev det. Ingegerd Troedsson höll ett flammande tal om MKF:s betydelse och alla fick tala om sitt Länskvinnoförbund. Så slöt vi förhoppningsfullt i fred.

Någon personlig kontakt med Britt har jag aldrig haft men hon har lärt mig mycket. (Ibland för mycket. Att inte som ny riksdagsledamot försöka gå sängvägen till andra partiets företrädare. Då protesterade jag." Största risken är väl äkta ärliga relationer i en instängd miljö?" Hon blev ställd men höll med.)

Något av det viktigaste Britt Mogård har lärt mig är att skola efterträdare. "Det viktigaste uppdrag man får på en ledande post, är att från början se till att skola in en efterträdande." Det visar på hur Britt betraktade sig själv.

Större äreminne kan nog ingen få för sitt ansvarstagande och egen anspråkslöshet.

Annika Wester

Annika Wester

Fil. mag. i språk. Gymnasielärare i 36 år i Kiruna. Fritidspolitiker i 34 år varav 30 i fullmäktige, även ledamot av kommunstyrelsen och dess arbetsutskott. Landstingsledamot i sex år. 1983 – 1991 ledamot av MKF:s styrelse.